

Nyitott Kör Egyesület

A korábbi évben (2013) megnövekedett előadásszámunkat meg tudtuk tartani, sőt kis mértékben növelni tudtuk.

Fiatal tagjaink szakmai fejlesztésével is foglalkoztunk. Nem csupán mennyiségi, hanem minőségi növekedést is sikerült elérni, hiszen kollégáink, és más független alkotók részére **drámapedagógiai képzést** valósítottunk meg Kaposi László vezetésével.

Az előző pályázati ciklus végén mutattuk be Edward Bond: *Dallam* című előadását (magyarországi ősbemutató), mely előadás meghívást kapott a fórum14-re. Április végén **vendégül láthattuk Edward Bondot, illetve Chris Coopert** és a *Dallam* kapcsán szakmai műhelymunkán vettünk részt.

A Tantermi Színházi Szemle támogatottjaiként megvalósítottuk új színházi nevelési előadásunkat **Szakadás** címmel. Az előadás a leválás nehézségeit vizsgálja.

Első előadásaink többnyire a középiskolásokat célozták. Már a Dallammal is az volt a célunk, hogy a fiatalabb korosztálynak kínálhassunk színházi nevelési előadást. Ennek a következményeként emeltük be műsortervünkbe az **óvodás és alsós korosztály** számára készült előadásokat. A *Holle mese, a Régimódi bohóctréfák újmódi gyerekeknek és a Hottentotta* olyan előadások, melyek magukban rejtik a színházi nevelés lehetőségét, de jelen formájukban még nem tekinthetők komplex színházi nevelési előadásoknak. Ezek segítségével kísérletezzük ki a fiataloknak szóló formát. A Hottentotta már úgy készült, hogy a környezeti nevelés elemeit ötvözi a művészeti nevelési formákkal. A játsszók szerepből, de nem drámatanárként vonják be a diákokat, akik aktív szereplőivé, alakítóivá válhatnak az előadásnak.

A **Vészhelyzet** már kifejezetten ennek tapasztalatai alapján készült. Bár formailag töredezetebb (egy narrátor/drámatanár figura vezeti a foglalkozást), de mind a nevelési, mind a művészi törekvések egyensúlyban vannak, és a célzott téma, az elsősegélynyújtás alapjainak elsajátítása is szerves része a történetnek.

Korábbi, zaklatásról szóló többtanáros drámaóránkat csiszoltuk tovább és öntöttük színházi formába **Stréber** címmel. Nehéz meghatározni, hogy mi választja el a színházi nevelési előadást a drámaórától, de mi színházi igényességgel alakítottuk át a drámaórát, és próbáltuk be a tanári szerepeket. Illetve a diákokat szinte végig szerepben tartva bonyolítjuk a történetet.

Továbbjártott előadásainkat két alkalommal hirdettük meg nyilvános pályázaton. (Nyitva! és Nyitva!2) A forma népszerűségét jelzi, hogy két nap alatt teltek be a meghirdetett foglalkozások annak ellenére, hogy egy osztály csak egy programra jelentkezhetett. Túljelentkezésnek köszönhetően jelenleg tízes várólistánk van a sorban álló osztályok számára. A kért előadásokra kapacitásunk ugyan lenne (van időnk és játszóhelyünk), de forrásunk már nincs elegendő. Mivel továbbra is szeretnénk megtartani azt a hazai törekvést, hogy az előadásainkat egy-egy osztály számára tartjuk meg, és az előadásnak nincs külön díja.

Megpróbálkoztunk előadásaink értékesítésével is, de változó sikert tudtunk elérni. Többnyire visszaléptek a korábban lelkesen jelentkező osztályok képviselői, így erre nem tudunk továbbra sem támaszkodni.

A periódus elején két hónapig egy, majd szeptembertől két fő kulturális közfoglalkoztatott segítette munkánkat. Támogatott foglalkoztatás keretében áprilisig két további alkalmazottat tudtunk foglalkoztatni: egy fő adminisztrátort és egy színész-drámatanárt.

Egy fő rendezőként került foglalkoztatásra. Az alkalmazottak vagy 26 év alattiak, vagy tartós munkanélküliként jogosultak voltak a munkabérek utáni adókedvezményre.

Korábban, amikor nem rendelkezünk állandó játszóhellyel, igyekeztünk minden előadásunkat utaztathatóan, illetve iskolában előadható módon megtervezni. Ez egyfelől hasznos volt, mert az iskolai osztályoknak nem kellett utazni (helybe ment a színház) másfelől korlátozott minket: a színházi hatáselemek közül a technikát (fény-, hanghatások) nem tudtuk alkalmazni, illetve a diákok nem mozdultak ki saját közegükből – az iskolában voltak. 2012-ben kerültünk a Jurányi Házba, ahol megosztva tudtuk használni a Kamaratermet. Ez hatalmas előrelépés volt, mert saját döntésünk lehetett, hogy egy előadás használ-e technikát, vagy iskolai (utaztatható) közegre tervezünk. Mivel a Jurányi forgalma többszörösére nőtt, és a mi előadásaink nem a fizető közönségnek szólnak, ezért lassan kiszorultunk a Kamarateremből. A 2014/15-ös évadban már nem volt lehetőségünk itt játszani. Viszont októbertől a TÁP Színházzal közösen kezdtük használni a **TÁP termet a Jurányiban**, és így bár kisebb területű helyre kerültünk, de a számunkra hasznos délelőttökön korlátlanul használhatjuk a termet akár előadásra, akár próbára, vagy tréningre.

Használt **fénytechnika** beszerzésével felszereltük a termet, így bár kisebb lámpaparkkal rendelkezünk, de nem terheljük a költségvetést fénytechnika bérletével.

A Zéró Balett két előadásához készítettünk feldolgozó foglalkozást.

Folytattuk Drámapedagógiai képzésünket, melyet független alkotók részére hirdettünk meg. A második részben önköltségen 13 fő vett részt, akik az akkreditált képzéssel egyenértékű tudásra tettek szert. A képzést Kaposi László vezette.

4 romániai önkéntes vett részt márciustól a Nyitott Kör életében. Tapasztalatokkal gazdagodva tértek haza és reményeink szerint tovább viszik a színházi nevelés fontosságát, és meghonosítják otthon is.

Az év elején folytatódtak drámaóráink, melyeket Szentendrén a Barcsay Iskolában, a gödi Piarista Szakképző Iskolában, illetve Budapesten a Német Nemzetiségi Gimnáziumban és az Ady Endre Gimnáziumban rendszeresen tartottunk.

A Dunabogdányi Általános Iskola két osztálya számára tartottunk egy-egy alkalommal drámaórát, és a Virányosi Általános Iskola hatodikosainak tartottunk drámaóra-sorozatot.

A nyár folyamán a német Projektfabrik és a spanyol Avanzarte-val közös szervezésben 20 fiatallal vettünk részt színházi táborban. 3 hét alatt létrehoztunk egy helyszín-specifikus előadást. A két német, két spanyol művész mellett két magyar alkotó is részt vett a művészi munkában.

Folytattuk színjátszó csoportjaink vezetését. Alsós, felsős és gimnazista csoportjaink is működtek az év során, bár az őszi félévre számuk lecsökkent és csak az alsós és a felsős csoport maradt meg stabilan. Folytatódott a Képzőművészeti szakkör munkája.

A Figyelj Rám! Közhasznú Egyesülettel közösen vezetett Cserebogár csoport heti rendszerességgel működött. A nyár folyamán ismét sikerült megtartani a Cserebogár táborát. Az enyhe- és középsúlyos értelmi fogyatékos fiatalokból álló csoporttal májusban részt vettünk a Fővárosi Önkormányzat Értelmi Fogyatékosok Otthonának rendezvényén, Tordason, ahol egy rövid színdarabot mutattunk be.